

ФУДБАЛ - БСК И КОЛОНИЈА ДЕЛЕ ПРВО МЕСТО

У току априла и у првој половини маја, наши фудбалери одиграли су 5 кола. Тренутно се налазе на првом месту са 51 бодом, али на тој позицији нису сами јер исто толико има и Колонија из Ковина. Следи табела:

1 БСК	51
2 КОЛОНИЈА	51
3 СЛОГА (БНС)	49
4 ДОЛИНА	48
5 МПАДИ ЗАДРУГАР	44
6 ПОЛЕТ	44
7 МЛАДОСТ (ВОЈЛОВИЦА)	44
8 МЛАДОСТ (ОМОЉИЦА)	42
9 СЛАВИЈА	38
10 СЛОГА (ПАНДИШТЕ)	37
11 БОРАЦ (СТАРЧЕВО)	37
12 РАДНИЧКИ	34
13 СПАРТАК	33
14 ВУЛТУРУЛ	32
15 ОМПАДИНАЦ	24
16 КАРАШ	24
17 ЖЕЛЕЗНИЧАР	13
18 БОРАЦ (ВРАЧЕВ ГАЈ)	10

Да.Н.

VIII
најбољи голман: Михајлов Саша
најбољи играч: Кебић Јован
нај. стрелац: Станојковић Марко

Н.Ј.

НАГРАЂЕНИ ИГРАЧИ РУКОМЕТНОГ ТУРНИРА:

Женске екипе:

VI

најбољи голман: Адамов Драгана

најбољи играч: Топали Андријана

најбољи стрелац: Јанков Марина

VII

најбољи голман: Радић Ивана

најбољи играч: Жунић Милица

најбољи стрелац: Живковић Јелена

Мушке екипе:

V

најбољи голман: Смиљанић Филип

најбољи играч: Ненадов Петар

VI

најбољи голман: Беланов Иван

најбољи играч: Јованов Јован

најбољи стрелац: Савин Никола

VII

најбољи голман: Величковић Далибор

најбољи играч: Доловачки Андреј

најбољи стрелац: Радуловић Влада

Оснивач гласила "Дом културе Баваниште", трг Зорана Ђурђевога 4, ВД директор Стокић Јовица, главни и одговорни уредник Владисављевић Ђура, редакција: Стојков Александра, Виријевић Александра, Јованов Наташа, Срботњак Јелена, Радуловић Ивана, Ненадов Данијела, Анђелков Милица, илустратор: Бугарски Милена, технички уредник: Никашиновић Душан, редактор и лектор: Јованов Наташа, жиро рачун: 46010-603-4-2902 СПП Ковин, тел/факс: 013/752-244, редакција прима пошту на адресу "Баваништански добошар", трг Зорана Ђурђевога 4, 26222 Баваниште, е-маил dkulture@ptt.yu, рукописи се не враћају. У припремању овог броја помогли су момци из "Галерије": Бели, Бата - Бане, Пезенко и Сале. Тираж 300 примерака.

ЈАВНО ГЛАСИЛО

БАВАНИШТАНСКИ ДОБОШАР

ЉУБОМИР БОШКОВ
БАВАНИШТЕ
ИЗ ЗБИРКЕ Бр. 1

ЈУН 2002.

БРОЈ 15

ЦЕНА: 10 дин.

ПОЧЕЛА ЖЕТВА СТРОГО ЗАБРАЊЕНО ПАЉЕЊЕ ВАТРЕ

Аеробик и теретана

Шта значи спорт? Много!

Недавно сам то увидела.

Никада се нисам бавила спортом, штавише била сам пуна негативних осећања према њему. Али недавно...

НАШЕ КОМШИЈЕ

Ученици музичке школе

"Јован Бандур" из Панчева

МЕСНИ ОДБОР - Референдум

за месни самодопринос

Крајем маја и почетком јуна Месни одбор је одржао своју 20. и 21. седницу. Основно питање о коме се расправљало било је потреба увођења новога месног самодоприноса

Комисија за социјална питања
ПЕЈКОВИЋ НОВИЦА НОКЕ

ИЗВЕШТАЈ КОМУНАЛНЕ КОМИСИЈЕ О ПОШЉУНЧАВАЊУ УЛИЦА И УЛИЧНЕ РАСВЕТЕ

МЕСНИ ОДБОР - ИЗВРШЕН РЕБАЛАНС БУЏЕТА ЗА 2002. ГОДИНУ

Крајем маја и почетком јуна Месни одбор је одржао своју 20. и 21. седницу. Основно питање о коме се расправљало било је потреба увођења новог месног самодоприноса. Узимајући у обзир мишљење са два одржана Збора грађана, као и неколико састанака у Месној заједници, Месни одбор је коначно одлучио да Скупштини Општине предложи следеће:

1. Увести месни самодопринос за подручје Месне заједнице Баваниште, почев од 1. августа 2002. године.

2. Радници, занатлије и остали из радног односа издвајали би 3%, а пензионери 1% од своје пензије. Земљорадници би били оптерећени са 200 динара по хектару.

3. Овако прикупљен новац усмерио би се на изградњу водовода, фискултурне сале и финансирање културних, спортских и друштвених организација.

4. Референдум о овом питању одржаће се 7. јула.

5. Месни одбор ће у наредном периоду именовати потребне одборе и Комисију за спровођење референдума.

Очекује се да ће грађани дати свој глас за овакав предлог. Уосталом, то је услов да би смо се за додатна средства обартили општини, Покрајини или Републици, односно потенцијалним донаторима.

Месни одбор је такође донео Ребаланс финансиског плана и План расхода за 2002. годину како следи (у дин.):

1. Приход од комуналне накнаде (950.000), приход од програма одржавања улица (50.000) - свега (100.000).

2. Накнада за уређење и коришћење грађевинског земљишта (100.000)

3. Приходи из редовне делатности - пијачарина (140.000), гробарина (60.000), закупнина пословног простора (170.000), донације (60.000), остало (10.000) - свега (440.000).

4. Самодопринос за јануар - јул 2002. г. - од радника (1.150.000), од земљорадника (11.000), од занатлија (35.000) - свега (1.196.000).

5. Пренети приходи из 2001. г. - редован рачун (559.000), самодопринос (468.000) - свега (1.027.000).

То је све укупно на рачун прихода (1+2+3+4+5) 3.763.000 динара.

План расхода за 2002. годину

1. Расходи за редовну делатност: бруто зараде и накнаде (850.000), одржавање комуналних објеката (800.000), јавна расвета (200.000), опрема и ситан инвентар (150.000), ПТТ трошкови (20.000), трошкови електричне енергије (20.000), грејање (20.000), остало (39.000) - свега (2.099.000).

2. Расходи програма самодоприноса за јануар - јун 2002. год: пошљунчавање улица (600.000), уређење гробаља (300.000), уређење депонија (100.000), опрема, ситан инвентар и остало (100.000), уређење парка и ужег центра (100.000) и дотације друштвеним и спортским организацијама и друго (464.000) - свега (1.664.000).

То је укупно 3.763.000 динара расхода.

У наставку седнице Одбор је усвојио Програм рада Дома културе са финансиским планом. У склопу тога одлучено је да се распише конкурс за директора Дома културе и да се одобри повећање цене локалног гласила на 10 динара.

У наставку седнице Одбор је усвојио Програм рада Дома културе са финансиским планом. У склопу тога одлучено је да се распише конкурс за директора Дома културе и да се одобри повећање цене локалног гласила на 10 динара.

По поднетим захтевима Одбор је одлучио да се захтев Здравствене станице врати на дораду и прецизније исказивање количина материјала и новца.

Фудбалској школи одобрила је помоћ за набавку опреме а Фудбалском клубу "БСК" за штампање књиге о историји фудбала.

Такође је одобрена помоћ Одбојкашком клубу "БСК" и Удружењу риболоваца.

На крају седнице усвојен је предлог Комуналне комисије у вези организованог изношења смећа и он гласи:

Да се са изношењем смећа отпочне 03. 06. 2002. године.

Како је код пробе у Његошевој улици констатовано да је за 110 кућа потребно три сата (један сат трактора - 125 дин. и један сат помоћног радника - 50 дин), следи да је по једном домаћинству потребно наплатити 525:110 што је приближно 5 динара, па је предлог Комуналне комисије да се за јуни и јули месец не наплаћује изношење смећа по домаћинствима. За локале је износ 100 динара месечно а за улазак приколице у двориште 300 дин. Радови за улазак приколице ће се обавити након уплате.

Изношење смећа ће се обављати два пута месечно и то сваке друге недеље.

Изношење смећа ће се обављати овим редоследом: Понедељак (локали, Боре Радића, Републиканска, Светог Саве, Вељка Лукића и Жарка Зрењанина), Уторак (ЈНА, Лазе Бугарског, Светислава Каначког, Максима Горког, Вукице Митровић), Среда (Вука Караџића,

Војводе Степе, Викаја I - II, Бранка Радичевића), Четвртак (Његошева, Банатска, Железничка, Зелени Сокак, Сремска), и Петак (Пролетерска, Ромска, Таковска, Змај Јовина, 29. Новембар, Војвођанска, Саве Ковачевића).

ЉУБОМИР БОШКОВ
БАВАНИШТЕ
ИЗ ЗБИРКЕ Бр. _____

Љ.В.

ПОЧЕЛА ЖЕТВА ЗАБРАЊЕНО ПАЉЕЊЕ ВАТРЕ

Како је жетва у Баваништу већу пуном јеку, а знајући да је у том периоду великих врућина повећан и ризик за избијање пожара, обратили смо се Добровољном ватрогасном друштву не би ли сазнали које су мере предузете да до таквих ситуација не дође. У разговору са председником ДВД-а Стојаном Никашиновићем, сазнали смо да је у току редовна контрола целокупне пољопривредне механизације која ће учествовати у овогодишњој жетви. На терену су и контролори ДВД-а. Задатак контролора је да благовремено уоче и упозоре све учеснике у жетви, а такође и грађане, о непрописном коришћењу отвореног пламена као и да им скрену пажњу на прописно коришћење истог. Такође се врше и припреме, тачније ради се на превентиви, а организована су и целодневна дежурства. Председник ДВД-а је још додао:- У току прегледа је констатовано да ипак неке пољопривредне машине нису у потпуности исправне, ради се о ситнијим кваровима који ће пре почетка жетве бити санирани-. А што се опште оцене исправности пољопривредне механизације тиче, која до закључења овог листа прегледана, председник ДВД-а је закључио:-Исправност је на задовољавајућем нивоу. Машине су спремне, поседују сву опрему која им је потребна ради заштите од пожара, а и у случају пружања прве помоћи

повређеним радницима током жетве. Обавештавамо учеснике у жетви да без потврде о техничкој исправности комбајна и трактора није дозвољен излазак у поље. Потврду могу добити у Ватрогасном дому сваког дана од 10 до 21 час.

Такође је ЗАБРАЊЕНО паљење ватре у селу и пољу-.

Ду.Н.

Комисија за социјална питања

ПЕЈКОВИЋ НОВИЦА - НОКЕ НА +40, 100 НА САТ

Представљам вам Пејковић Новицу Нокета, члана Месног одбора, председника Комисије за социјална питања, члана Комуналне Комисије и члана Црвеног крста Општине Ковин.

Одборника, ког вам у овом броју представљам, питала сам: које су његове дужности и обавезе према селу као председника комисије за социјална питања, шта је до сада урадио да оправда указано му поверење и какви су му планови за будући период.

Да ли Пејковић успева да изврши све дужности, све обавезе које ова чланства и задаци налажу, сазнаћете из текста који следи:

Задатак Комисије за социјална питања је да најугроженијем делу становништва нашег села обезбеди хуманитарну и социјалну помоћ у виду прехрамбене и хемијске робе. Да ту робу прихвати, складишти и подели угроженим лицима. До сада је социјална помоћ дељена једном месечно за 242 корисника из нашег села.

Број људи који примају социјалну помоћ са временом се смањивао (у односу на списак који је добијен из Центра за социјални рад из Ковина), обзиром да се економска и социјална ситуација побољшала, по мишљењу људи из Међународне хуманитарне организације "CARE" која је слала помоћ.

Помоћ је укинута земљорадницима и пензионерима чија укупна пензија износи више од 2.660 динара.

Хигијенски пакети су дељени укупно три месеца и то само самохраним мајкама (којих у нашем селу има 20) и родитељима чија су лична примања минимална.

Председник комисије, Новица Пејковић је био у обавези да обиђе и преконтролише материјалну ситуацију примаоца социјалне и хуманитарне помоћи. Обзиром на ширину овог посла, Пејковић је месечно проводио 6 дана у прихватању, складиштењу и дељењу помоћи, не рачунајући обилазак социјално угрожених мештана.

Како организација "CARE" неће више слати хуманитарну помоћ, обзиром да су се у Свету појавила нова жаришта социјално угрожених и ратом разорених подручја којима је помоћ потребнија, помоћ нашим мештанима ће обезбеђивати Црвени крст из Ковина. Помоћ, уколико и пристигне, чланови ове комисије неће имати где да је расподеле, јер немају просторију за свој рад. До сада се више пута селила, а сада дефинитивно нема више куд. Стога, уколико имате неки простор који бисте дали на коришћење у хуманитарне сврхе, јавите се овлашћеним лицима Месне заједнице Баваниште. Тим хуманим гестом ће те помоћи многима.

У оквиру Комуналне Комисије, Пејковић је активно учествовао у акцији претресања крова на зградама Дома културе и Месне заједнице. Организовао је доношење грађевинског материјала из Ковина и ангажоване мајстора за потребе реконструкције кровова.

Помагао је при бетонирању прилаза Дому здравља, организовао уређење парка: фарбање клупа и кречење Споменика, као и уређење сеоске библиотеке.

Задужен је за контролисање радова рашчишћавања парцела на гробљу „Брег“. Ангажован је и на бетонирању стаза на свим гробљима где му је посао да контролише утрошак цемента и премерава квадратуру уређених стаза.

Директно је изводио радове бетонирања простора за „ХАЛО“ говорнице, затим је помагао мајсторима да направе и поставе клупе на аутобуским чекалиштима и испред зграде задруга.

Био је ангажован за организацију спортског дела манифестације „Дани ћирилице“ коју је организовало КУД „Жарко Зрењанин“ из Баваништа, а тренутно организује, испред МЗ, Летњу лигу у малом фудбалу која почиње у петак 28. јуна на школском игралишту. Обзиром да је ово јубиларна 25. Летња лига, организатор је желео да учини, да се сва културна и спортска дешавања преместе у центар села ради популарисања лепоте Баваништа као родног места свих нас.

Овом приликом се одборник Пејковић Новица захваљује Школском одбору што је прихватио овај захтев и омогућио да се 25. Летња лига одигра у школском дворишту.

Све послове које је Пејковић Новица водио заведени су. Ту су записани трошкови акција које је спровео, тако да је његов рад проверљив и доступан свима.

За крај Пејковић нам је поручио:

Грађани, као одборник Месне заједнице Баваниште, позивам вас да изађете на референдум који је расписан поводом спровођења месног самодоприноса у недељу на Ивањдан 7. јула и гласате по својој савести.

Драги моји суграђани, угледајмо се на Месног одборника Пејковић Новицу Нокета и својим залагањем и радом унапредимо и улепшајмо наше село!

П.С. ... бар испред својих кућа... верујте, биће довољно!

Н. Јованов

ВИДОВДАН

Овај празник, који се у Срба слави као споменик храбрости, племенитости и честитости јунака који су се на овај дан 1389. године борили на Косову пољу, по црквеним књигама пада 15. јуна, а ми га славимо по новом календару 28. јуна.

Видовдан је име добио по Светом Виду, који је рођен у Сицилији од славних, али неверних родитеља. Св. Виду су се јављали анђели и њиме руководили, а и сам је, како записи кажу, био светао и красан као анђео Божији. Отац му је био ослепео када је у синовљевој соби угледао 12 анђела који су уместо очију имали звезде, а лица као муње, но св. Вид му је молитвама повратио вид.

Мошти св. Вида се налазе у Прагу, а он представља заштитника лекара и апотекара.

Још једно име које се слави под овим датумом јесте име кнеза српског Лазара Хребељановића, једног од српских великаша који су владали српским царством после смрти цара Душана Силног.

Након смрти цара Уроша Нејаког, Лазара је крунисао патријарх Јефрем за цара српског. Против турске силе се борио у неколико махова. Највећу битку је водио на Видовдан 1389. године на Косову пољу где бива посечен. Тело му је било сахрањено у његовој задужбини Раваници код Ћуприје, а касније одатле пренето у Раваницу Сремску, одакле је за време другог светског рата пренето у Београд и положено у Саборну цркву, где и данас почива и пружа утехе и исцељење свима онима који му се молитвама обраћају.

О самом боју највише нам говоре народне песме Косовског циклуса, али када се упореде са савременим историјским подацима, долази се до противуречности. Ко је победио, остаје

питање, јер ни један извор не говори да је српска војска победила, а сви ћуте да је изгубила.

Стиховане приче о косовским јунацима преносиле су се као сећање на прошла времена, на постојање самосталне државе, а са намером да подуче пружањем узора о јунаштву, племенитости и честитости. Са друге стране историја нуди свој вид тока Косовског боја, који представља једину научну истину:

Бој се одиграо на Видовдан 1389. године. Српска војске је у почетку имала успеха, чак је неко од Лазаревих јунака успео да продре до турског султана Мурата и убије га, због чега су Турци почели да губе битку, али у одсутноме часу на место вође ступа Муратов син Бајазит, који преузима команду у своје руке и у наставку борбе извојева предност, мада по цену великих жртава. Лазар је ухваћен, и по Бајазитовом наређењу погубљен, а Вук Бранковић одведен у ропство из ког је касније пуштен.

Као што се види, нема издајника, а по најмање би то могао да буде Вук Бранковић. У нашим документима, записаним непосредно после боја, нигде се не помиње име Милуша Обилића као јунака који је убио Мурата.

Међутим, како је Косовска трагедија значила не само крај српске самосталности, већ је имала и далекосежне последице за наше народе, тако је овај догађај постао инспиративан као тема народном епском стварању, где је настао читав циклус песама које певају о боју, тако храбро, тако славно да је лепше вероватри њима него историји.

Н.Ј.

КРАТКЕ ВЕСТИ

Наш мештанин Горан Ђорђевић Јеремијин је након пет година приправничког стажа судије у фудбалу, 16. јуна у Великом Средишту код Вршца положио судијски испит и добио звање фудбалског судије за територију Јужног Баната (прва и друга Јужнобанатска лига).

МАЛИ ОГЛАС

Продајем регистрован камион "Застава 645", '79 год. за 4.500 дм.
Компјутер 486 са екраном у боји, миш, тастатуру - 320 дм.
Хармонику "Delicija" од 72 баса са пет регистара за 150 дм.
тел: 745-855
моб: 064/13-24-195

ИЗВЕШТАЈ КОМУНАЛНЕ КОМИСИЈЕ О ПОШЉУНЧАВАЊУ УЛИЦА И УЛИЧНЕ РАСВЕТЕ

ПОШЉУНЧАВАЊЕ УЛИЦА

НАЗИВ УЛИЦЕ	КУБИКА
Максима Горког	96
Центар	16
Републиканска	64
Вука Караџића	96
Његошева	96
Ромска	48
Пролетерска	48
Зелени сокак	114
Железничка	80
Насеље Викаја	80
29. новембар	48
Вељка Лукића – шорић	16
укупно	802

МАТЕРИЈАЛ ЗА УЛИЧНУ РАСВЕТУ

НАЗИВ МАТЕРИЈАЛА	КОМАДА
Арматура	97
Сијалица	172
Пригушница	41
Клема	35
Стакала	105
Сијалична грла	50
Жица за уличну расвету	200 метара

МАЛИ ОГЛАС

ИДИТЕ КОД ФРИЗЕРИЦЕ МИЦЕ ДА ВАМ СРЕДИ ФРИЗУРИЦЕ. КАД ВЕБ НЕМАТЕ ДА КУПИТЕ САНДАЛЕ НОВЕ, ИДИТЕ КОД МИЦЕ ДА ВАМ ИЗВУЧЕ ПРАМЕНОВЕ. ОФАРБАБЕ ВАС У БОЈУ ЗЛАТА ЈЕР ЈЕ ЗА ФРИЗЕРАЈ ТАТА МАТА!

751-594

(1948.год.)

ДАЈЕ СЕ НА
ЗНАЊЕ...

● Дикановић Обрад колоништа изгубио два прасаца једно мушко једно женско. изашли су из авлије. Који пронађе нека јави њему у Месни одбор код

код благајника.

● Урошев Славку нестала је крава у понедељак нисе вратила из поља моли се онај код кога је да се јави њему или Месном одбору.

● У Месном одбору се налази представник Сухомеснате индустрије из Шида ради закључивања уговора о храњењу свиња. Предузеће ставља на располагање новац за куповину истих и храну. Плаћа храњење 620 дин. по комаду.

● Извештава се грађанство да је дошао фотограф из Панчева да слика за легитимације. Позивају се сви старији од 15 година да се фотографишу цена је 50 динара од особе. Фотографије су специјално за легитимације према постојећем наређењу. Фотографисање је у школи преко пута Месног одбора.

● Обавештава се грађанство да ће вечерас у 7 сати бити биоскопска представа. Цена је 8 динара за одрасле а 5 динара за децу.

● Позивају се све занатлије правни и без права да дођу на конференцију занатског удружења која ће се одржати у недељу у 2 сата у згради ресторана ради бирања секретара.

● Извештава се грађанство да је изгубљено једно ждребе Сељачке радне задруге Маршал Тито ко нешто зна о ждребету нека јави у Месни народни одбор.

НАШЕ КОМШИЈЕ НА ИНТЕРНАЦИОНАЛНОМ ФЕСТИВАЛУ

У овом броју ћу вам представити тројицу наших комшија који су се обрели пут француског града Белфорта где су на међународном фестивалу музике „ФИМУ“ са својим хором „БЕЛКАНТО“ из Панчева представили световну и духовну Србију кроз песму.

У Белфорту, граду на граници Француске и Швајцарске, од 18. до 20. маја продефиловало је неколико хиљада музичара из целог света који су били учесници овог фестивала.

Наше комшије, Јанков Савица Влашки, Симичић Марко и Младен Стојановић, су ученици Средње музичке школе „Јован Бандур“ у Панчеву и о свом путовању су рекли:

- На пут смо кренули видно узбуђени, обзиром да се нисмо надали позиву, који је, такође, стигао неочекивано. Наиме, као овогодишње победнике Републичког такмичења Хорске духовне музике, наша професорка музике, Драгана Томић, нас је пријавила на овај фестивал. Нико се није надао да ће баш нас изабрати, али, ето, то се ипак десило.

- Након читавог дана путовања, стигли смо у погранични град *Белфор* где су већ били пристигли музичари са свих меридијана: Руси, Тунижани, Португалци, Италијани, Американци, Египћани, Мексиканци...

- Следећег дана је почео фестивал. Према програму организатора ми смо тог дана били слободни, а наредна два у обавези да одржимо концерте због којих смо и отишли у далеку Француску.

Организација нас је све задивила, обзиром да се фестивал није одржавао на једном месту, већ су различити музички жанрови извођени на различитим местима. Тако је, на пример, цез извођен у „Куполи цеза“, рок на импровизованој сцени

Белфор

„Арсенал“ у подножју планине, модерна електронска музика у „Централној катедрали“...

Фестивал је отворен на сцени „Атриа“ (отвореној за класичну музику) концертом кинеског симфонијског

оркестра који је добио све похвале организатора и гостију.

- Ми смо наступили следећег дана, као што смо већ рекли, програмом „Српском музиком кроз векове“ и одушевили посетиоце највеће сцене „Атриа“ који су својим овацијама тражили још четири биса, на шта је наша професорка Драгана Томић гледајући нас збуњене заплакала. Французи и остали гости су били одушевљени нашим програмом, посебно завршним песмама које се одликују ритмом југа.

- Колико им се допало то што радимо, сведочи и позив који су нам упутили за следећи фестивал који ће се одржати у пролеће наредне године како им вишегодишња традиција налаже.

- По нама је највише пажње привукла сцена „Република“, на којој је било најживахније јер је на њој извођена традиционална (етно) музика народа који су дошли да се тиме представе свету.

- Најефективнији наступ имали су Шпанци који су игром и песмом приказали дух свог народа и своје земље и тиме привукли највећи број гледалаца.

- У повратку смо свратили до Беча, и провели предиван дан шетајући овим градом пуним духа музике.

- Све у свему провели смо три дана празника за душу, а сада нам остаје да се радујемо наредном одласку у овај прелепи град Храм музике.

Наше комшије, ученици тек трећег разреда, а већ учесници оваквог фестивала.

Баваниште баш има чиме да се дичи!

Н.Ј.

„Дани ћирилице“

Још једна културна манифестација у нашем месту

Дана 24. и 25. маја у Баваништу, саборовању у порти (кратак рецитал и одржана је манифестација „Дани ћирилице“. Организатор манифестације је КУД „Жарко Зрењанин“ у сарадњи са Основном школом „Бора Радић“, Црквеним одбором, Домом културе и другима.

У оквиру дешавања првог дана манифестације посетиоци су могли да присуствују: богослужењу у Храму Успења Пресвете Богородице, саборовању у порти (кратак рецитал и игра чланова КУД-а), полуфиналној фудбалској утакмици ветерана (на терену БСК-а).

Централни део манифестације одиграо се 25. маја, а започео је Литургијом Светог Јована Златоустог у којој је учествовао и Хор духовне музике „Искон“ из Ковина. Током Литургије упућена је молитва за кишу. У Богослужењу је учествовао изасланик

Ученици фестивала

Његовог Преосвештенства Епископа Банатског, Архијеријски намесник белоцрквански, протојереј Вуловић, а присуствовали су надзорник министарства просвете Братислав Милошевић, представници СО Ковин, Анка Бређан, начелник за финансије и Снежана Стојименовић, члан ИО, задужен за културу, као и делегација из Српског Ковина у Мађарској.

Финална фудбалска утакмица одиграна је у подне. Победник је екипа Циглане "Деско".

Војнички пасуљ за госте је припремио Ђура Жунић, а чланице актива жена умесиле су колаче.

Послеподневни део програма започео је дефилеом чланова КУД-ова и фијакера кроз Баваниште. У наставку програма проглашени су најбољи литерарни радови на тему "Ћирилица најсветлији драгуљ у наш, духовној ризници", односно проглашени су најлепши ћирилски "краснописи".

Свечани дефиле Културно-уметничких друштва

"Не узимај пуну реч у своја уста. Узми само њену реч, а онај да је мисли одговори, неће се својим језиком. Свака реч је мисао, највећи и највернији траг своје душе, неће најважнији и најзначајнији ју реч свога језика."

Из Њемачког новине
Сигефранд Њеманов

краснопис - Сјасић Кайарина

СТР КИОСК
"МИЛЕ ДИМКО"

у киоску можете купити
- штампу - цигарете
- игре на срећу

За најлепши ћирилски "краснопис" такмичили су се нижи разреди ОШ "Бора Радић". Прво место је освојио ученик трећег разреда, Борис Ковјанић. Милосављевић Милица, ученица првог и Јовановић Дарко, ученик трећег разреда, поделили су друго, а Ивков Јована и Сарић Јована, ученице четвртог разреда, треће место.

У такмичарском делу програма наступили су: КУД-ови "Вранић" из Вранића, "Агрожив" из Скореновца, "Паја "Петефи Шандор" из Делиблата, "Жарко Маргановић" из Зрењанина, "Мраморак" из Зрењанина, "Војвода Јанко Катић" из Мраморка, "Војвода Јанко Катић" из Младеновца, Гуслар Милосављевић Биочанин и песникиња Јелена Тодоровић, дувачки оркестар "Фанфаре".

У програму су учествовала два ансамбла, оркестар Аца Гајдаши дует Весна Вајдић и Тања Дамјановић.

Солист у кореографији "Банај"

РКУД "Рад" из Београда наступио је ван конкуренције.

Учешће КУД-ова уједно је било и полуфинално такмичење треће и четврте предтакмичарске групе Другог фестивала фолклора "Србија пева и игра", под покровитељством листа "Борба", која ће се одржати крајем августа у Соко Бањи. Публику и учеснике кроз програм водила је Милица Секулић. Културно-уметнички програм је завршен око 21 сат, након чега је уследило дружење учесника програма.

Манифестација је протекла у најбољем реду. Надајмо се да ће се жеља Његовог Краљевског Величанства престолонаследника Александра, изражена у писму подршке Краљевског Дома, да манифестација "Дани ћирилице" успе и пређе у традицију, остварити јер то је жеља и свих нас.

Да. Н. и И.Р

МАТИЧАРСКА СЛУЖБА ЗА МЕСЕЦ МАЈ

Рођени: Станков Ивана Михајло и Миленковић Владана Милан

Венчани: -

Умрли: Ђурђев Јованка Савелина (1930), Ника Радмила Лелетова (1953), Зојкић Стојанка (1948), Недељковић Радмила (1927), Секулић Вера учитељица (1933), Колар Иван Христа (1948) и Жегарац Стево (1915).

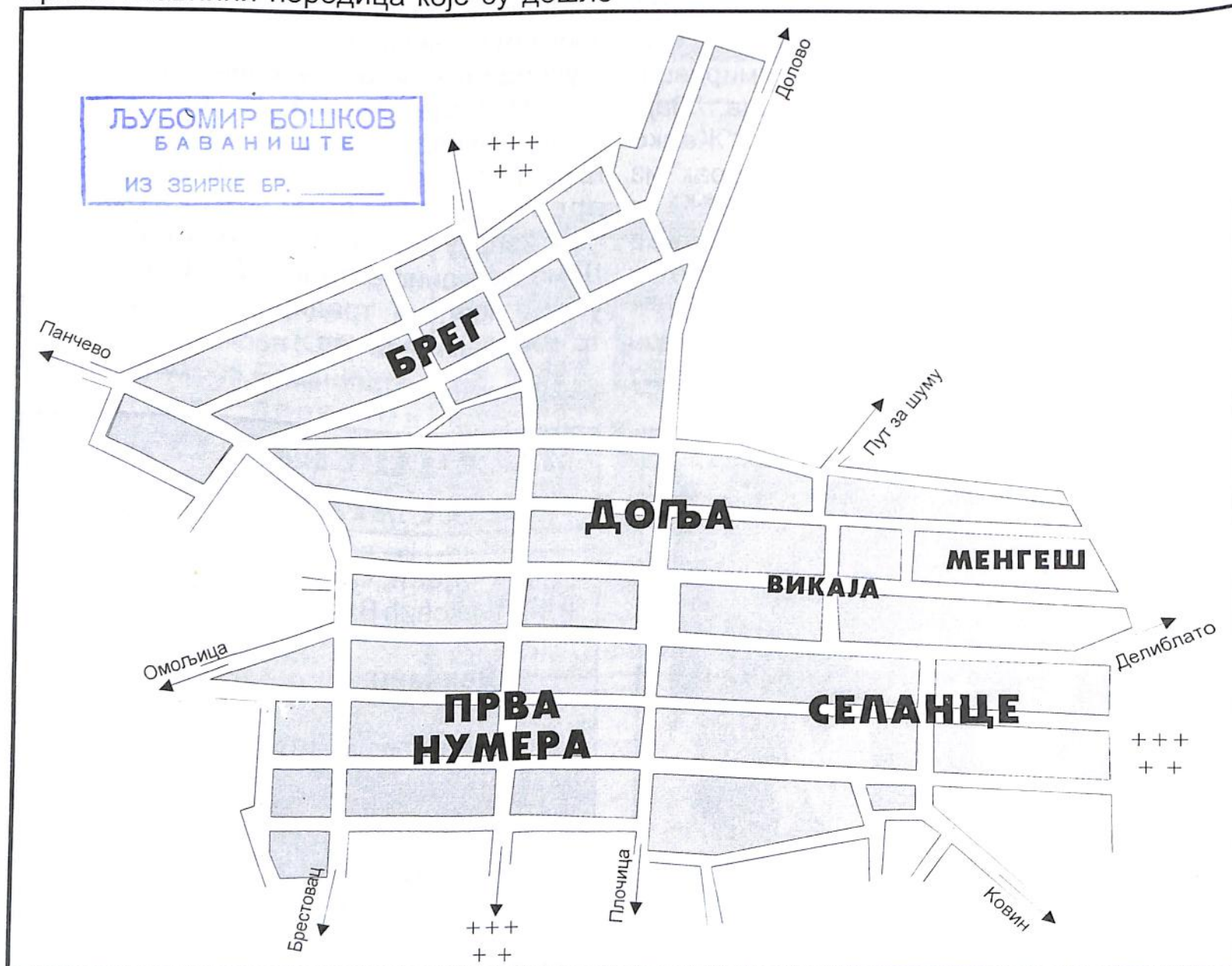
КРАТКЕ ВЕСТИ

Ратни војни заробљеници Другог светског рата, односно њихови наследници одржали су Изборну скупштину своје секције у Баваништу. Присутни су изабрали нови Управни и Надзорни одбор са циљем да ови органи путем свог Удружења ратних војних заробљеника остваре право на накнаду за време проведено у заробљеништву.

Можда нисте знали...

НАШИ СОКАЦИ

Приликом насељавања села, почев од 1766. године, формиране су три целине ("Махале") и то: гајачка, од центра села ка Долову, ковиначка ка "Брегу" и дубовачка јужно од центра и ка Ковину. Дакле, делови села су добили називе према главнини породица које су дошле из тих села. У току живљења и развоја, делови села су добили своје називе. Тако је и данас, те свако зна за "Прву нумеру", "Селанце", "Дољу", "Брег", "Викају", "Менгеш" и "Кључ".

Како су настали ови називи? О томе нема писаних података, а једино сведочанство су приче старих сељана, које су они чули од својих старијих. За веровати је, што је и логично, да су "Доља" и "Брег" добили називе по конфигурацији тих делова села. "Доља" се простира од центра ка северу и источно према "Кључу" и "Викаји", а "Брег" је на узвишеном делу земљишта нашег грађевинског реона. Према подацима из Домивника (попис домова - кућа у селу) село се по насељавању, ка истоку простира до "Викаје" која је у том, а и каснијем периоду често била плавна. Касније су куће

почеле да се граде и у "Селанцу". Предпостављам да је тај део личио на сеоце (мало село), а како је нама својствено да речи "изврнемо", добили смо "Селанце".

Интересантно је да многи код нас становнике "Брега" и данас називају "белобрежанима". То је због тога што се у први мах у овај део села населиле породице из Ковина, а прикључио им се и мањи број породица са "Белог брега". Отуда и назив "белобрежани".

По устројавању грунтовних књига и катастра, сваки грађевински плац - кућа, добио је свој број. Бројеви су полазили од јужне стране села и ишли ка северној. Зато се тај део села зове "Прва нумера" (први број). Приликом прве комасације земљишта, кућни бројеви су измењени у толико што се пошло од северног дела села. Тако је моја кућа носила број 1142.

За "Викају" се зна да је била плавна све док није ископана каналска мрежа. Људи су се превозили чамцем прелазећи "Викају". Због дозивања (довикивања) чамције, причају старији, овај део села је добио онакав назив.

По завршетку Другог светског рата и успостављању новог друштвеног система и власти, а по налогу од "горе", Месни народни одбор у Баваништу је на седници од 29. јануара 1948. године донео Одлуку о одређивању назива тргова, улица и кућних бројева. Тадашњи Месни одбор је бројао 35 чланова.

Дакле, од тога дана нама је саопштено да живимо у селу у коме се заједнички простор не зове више сокак или шор, него улица. Можда је то деловало модерно, ново, али свакако нетачно. Разлог је тај што би улица ребало да подразумева комунално уређен простор (тротоар, коловоз, канализациону, водоводну мрежу и др.), а да ми и данас имамо простор који се зове-сокак. Од побољшања то су шљунком насути коловози, гасна и телефонска

мрежа. Због недостатка тротоара масовно користимо коловоз.

Било како било, сокаци су добили називе.

Ево шта су "кумови" одлучили, а читалац нека пажљиво прочита и процени идеолошки, културни и образовни ниво истих. Дакле, прва имена сокака дотирају од 1948. године, мање измене су вршене 1952 и 1960. године, а нешто веће 1995. године.

1948	1952. и касније	од 1995. године
Лазе Бугарског	-	Лазе Бугарског
Југословенске армије	ЈНА	ЈНА
Светислава Каначког	-	Светислава Каначког
Максима Горког	-	Максима Горког
Раде Кончара	-	Војводе Степе
Маршала Толбухина	Вука Караџића	Вука Караџића
Боре Радића	-	Боре Радића
Жарка Зрењанина	-	Жарка Зрењанина
Милована Ђиласа	Вељка Лукића	Вељка Лукића
Маршала Тита	Бориса Кидрича	Светог Саве
Његошева	-	Његошева
Иве Лоле Рибара	-	Банатска
Пролетерска	-	Пролетерска
Војвођанска	-	Војвођанска
Републиканска	-	Републиканска
Ђуре Стругара	-	Ромска
Лењинградска	-	Таковска
Стаљинградска	Змај Јовина	Змај Јовина
Коче Поповића	Бранка Радичевића	Бранка Радичевића
29. Новембра	-	29. Новембра
Александра Ранковића	Вукице Митровић	Вукице Митровић
Трг Ослобођења	-	Трг Зорана Ђурђевог
Саве Ковачевића	-	Саве Ковачевића
Петра Драпшина	-	Зелени Сокак
Братства и Јединства	-	Сремска
Железничка	-	Железничка
-	Вељка Влаховића	Вељка Влаховића
-	Радничка	Радничка

Пре измена назива 1995. године поступак је био да се најпре грађани из тог сокака изјасне да ли су за промену назива. У случају позитивног одговора Месни одбор је утврдио предлог, а надлежно Министарство Републике Србије давало сагласност (просудите сами колико је брига неког писара у Министарству какво ће име носити некакав сокак у Баваништу!).

Има више назива који могу да "боду" очи. Међу њима је име Републиканска улица. "Кумови су вероватно имали намеру да се она зове Републичка, а Републичка и Републиканска није исто!

У осталом, многи наш језик не уче да би његова правила поштовали, него да пређу у старији разред.

Ђ. В.

МОЈЕ СЕЛО И НАТО

Први мај. И још једна тешка и ружна вест. У току ноћи умро је мој друг из детињства и комшија Јова Илић - Воденичаров. Лаичко мишљење: узрок смрти је стрес!

2. маја обављене две сахране: Јовина и Драганова.

3. маја сам обилазио њиву. Срео ме комшија па ми исприча како су:

- САД најзадуженија унија држава
- да смо ми измислили беспилотну летилицу, а они од нас прекопирали,
- да смо им до сада скинули преко 100 авиона,
- да поправке порушеног нису никакав проблем,
- да имамо залиха свега за наредне три године, да...

Стигао сам до куће, али тешко.

Увече је опет тутњало. Нестала је струја.

Данас смо је добили. Нестрпљиво седим у кући. А ако одем онда стално размишљам како је код куће. Сретнем другог комшију који ми исприча кратку причу о сналажљивим и лукавим Врањанцима. Прича гласи овако: "Врањанци на ћуку турише старије камиони и тенкови, а ови НАТО гађаше, гађаше и сву муницију истрошише.". По завршетку приче...смејао се!

5. маја ишао сам у Вршац и купио нафту по цени од 1,10 ДМ за литар и цагарете "Мораву" по цени од 10 ДМ бокс.

6. мај. Ђурђевдан. Опет бомбардују.

7. маја погођена Кинеска Амбасада у Београду.

У ноћи 7/8. маја није ограђавана ваздушна опасност. Спавали смо нешто боље.

Наредних дана престали смо да излазимо из куће. Многи су у селу запамтили изјаву Милана Миковића, председника СО Панчево. Пошто је погођен неки од објеката у Индустијској

зони Панчева, а у жељи да објасни грађанима о чему се ради, рекао је одприлике овако: "Овај дим који видите не би требао да вас брине. Ветар дува у правцу Баваништа."

Није ме забринуо ветар, већ онај невидљиви непријатељ кога он носи. Нико нам званично ништа не говори о загађености и могућој заштити. Да ли уопште имамо стручњаке за овакве случајеве или они имају фластере на устима? Уосталом, "Не може нам нико ништа..."

Што мање снаш, мање патиш!

19. маја добио сам три бокса цигарета од пријатеља из Црне Горе. Ха! Ко је бољи од мене?

20. мај. Данас је Спасовдан. Хоћемо ли се спасити?

Отишао сам до поште да пошаљем новац за добијене цигарете. У пошти ми је речено да није сигурно да ће новац и стићи у Црну Гору! А ми смо једна држава!

26. маја људи причају да предстоји нова мобилизација. Запослени "добровољно" иду да копају код "Лунета".

30. мај. Духови. Авиони надлећу од 8,30 сати. Бруји и тутњи. И наредног, задњег дана маја, исто.

1. јуна опет тражим нафту. Идем у Калуђерово. Купујем је по 0,95 ДМ литар.

Скупштина Србије заседа 3. јуна и прихвата Споразум који је Милошевић потписао. Шта у њему пише? Да ли је сачињен у складу са изјашњавањем грађана на раније поменутом Референдуму?

Бомбардује се и даље.

Данас је 8. јуни. Очекује се да Војска са НАТО-м потпише Споразум о повлачењу са Косова.

Радикали најавили излазак из Владе.

Социјалисти кажу да су се увек залагали за мирно решење.

Опет аутобусе возе. Овога пута до

Бечке. Они имају нафте. Говорио је Милошевић. Помињао је лукавство и да ће мост бити поправљен за 40 дана. Присутни су аплаудирали. Мркоњић ће тај рок да испоштује "пре рока". То је лепо. Ваља веровати. Али и питати се зашто је тај мост порушен?

Шешел поднео оставку.

Милутиновић донео Уредбу по којој оставке не важе. Шта власт све може? Лакрдија!

И коначно: ПОБЕДА!

Непријатеља, као обични грађани нисмо видели. Да смо га видели, можда би смо изгубили. До победе смо дошли повлачећи се. А повукли смо се споразумно. Изгубили смо само мостове, фабрике, друге објекте и територију. То са Мркоњићем, а боље без њега, може да се поправи.

А људски животи?

Стресови и болести? Загађење?

Вреди бојати се и кад се рат заврши.

Све је другачије, смо је председник исти.

Башмо ми смешни људи.

Можда и ово не треба заборавити: као резултат агресије добили смо и то да:

- нема понављања у основним и средњим школама ("Браво!", кличу они који вероватно не би са успехом завршили разред),

- нема пријемних испита ("Браво!", узвикују опет они који вероватно тај испит не би положили),

- нема отпуштања радника (нерадника, а шта ће бити са радницима?),

- нема испадања из спортских такмичења...

А шта ће бити са осталима који нису имали овакве "погодности"

Безнађе!? Или ће бити скорих избора? Они ће да одлуче.

Не поновило се!

10. јуна 1999.

Ђура Владисављевић

ОК БСК БАВАНИШТЕ ПУТ ДО УСПЕХА

Направићемо још један осврт на оно што су постигли наши одбојкаши. Можда ће се чинити мало претерано, али сваки од њих то заслужује.

Покушаћу да вам све то приближим онако како су то доживели они који су их пратили на путу ка врху. Ипак, мислим да је потребно све погледати изблиза, уживо па тек онда о томе причати.

Дуго се чекао овај тренутак. Радили су напорно у тешким условима, али жеља је била велика и испунила се.

Где, кад, како, зашто?

Где - У Шапцу, Новом Саду, Панчеву, Скореновцу, а најмање у Баваништу!

Кад - 19. 05. то је, чини се, био најлепши дан у животима многих, оних који воле спорт, живот, игру, такмичење...

Како - Једноставно: победом!

Зашто - Јер смо били најбољи у Српској лиги-Север и други на квалификационом турниру у Шапцу.

Квалификациони одбојкашки турнир за улазак у II-А лигу одржан је од 17. до 19. маја. Упркос свим тешкоћама и сметњама које су се испречиле на њиховом путу успели су да се пласирају на тај турнир. И баш због свега тога, требало је и сада остати јак са вером у себе.

Петак - 17. 05. 2002.

11:00 - Наша екипа креће на пут историјског успеха. Као и увек и сада су навијачи били уз њих. Испраћени из центра Баваништа кренули су пут Шапца, где су лепо дочекани од домаћина.

16:00 - Аутобус са навијачима креће да помогне играчима у борби. Расположење је, како кажу, било право навијачко. Сви очекују добар резултат, победу.

20:00 - почиње утакмица са ОК "Шабац" коју је жреб доделио као прву

Наши одбојкаши на делу

Навијачи се са тугом и забринутостју на лицу враћају својим кућама, а ОНИ остају. Са неизвесношћу, стрепњом, али вером и спремношћу да се боре до последњег даха, очекују нови дан и утакмицу са ОК "Омладинац" из Врњачке Бање.

На помолу је био нови дан и још једна утакмица.

Субота 18.5.

Сада је требало дати све од себе. Иако прву утакмицу нисам била у могућности да одгледам, преостале нисам хтела да пропустим ни за шта на свету.

У Шабац сам стигла у суботу око подне. Кренувши ка хотелу, где су били смештени наши одбојкаши, одмах сам осетила такмичарски дух пун наде, еуфорије и младости. Уочивши транспарент са натписом "ОК БАВАНИШТЕ" на балконима 3.спрата хотела "Слобода" знала сам да сва та енергија потиче од наших одбојкаша.

Веома лепо расположени очекивали су утакмицу са следећим противником. Утакмица са ОК "Омладинац" је почела у 17 часова, а десетак минута пре стигао је и аутобус са навијачима. Наши су били видљиво нервозни јер је ова утакмица

нашима. Хала је и спуњена до последњег места, али и поред великог броја домаћи навијачи нису успели да надјачају наше. Међутим, наши губе прва два сета, добијају трећи и опет су Шапчани бољи у четвртм. Пораз...

Наши су били више него потребно оптерећени важношћу утакмице. Било је и разочарења и љутње...

морала да се добије уколико смо желели у вишу лигу. Та нервоза се испољила у резултату првог сета који је добио ОК "Омладинац" 25:22. Ипак враћају се у игру и други сет добијају 25:19. Наши показују своје право лице и 3. и 4. сет добијају: 25:21 и 25:17 и остварују победу од 3:1. "Омладинац" је једна искусна екипа чији је просек година много већи од наше па можете замислити коју игру су наши пружили да би дошли до победе. Ни године ни искуство "Омладицу" није помогло да нас победе.

У међувремену смо могли да приметимо велику љубазност Шапчана који су све време навијали за нашу екипу и веома добро организован турнир. Турнир се одржавао у хали Шабачке гимназије која је била завидно уређена. „Завидно“ јер ми можемо само да завидимо у каквим условима они раде, тренирају и навијају.

Расположење играча се још више подигло после утакмице тако да је са нестрпљењем очекивана суташња са ОК „Врање“. Сада смо били други на табели, а испред нас је био ОК „Шабац“. Најзад су играчи смели да се опусте, али не превише. Знали су да ће, ако сутра победе, отићи у другу лигу. А то им је и био циљ.

Пала је ноћ. Шабац ноћу: миран, раздраган, весео, опуштен. Све се дешава у главном на улицама и тргу. И поред жеље да упознају Шабац из тог угла, играчи су остали у собама припремајући се за сутрашњи одлучујући дан.

Недеља 19.05.

Седам часова. Буђење. Време је за устајање, доручак и припрему за утакмицу са ОК „Врање“ у 11 часова.

Баваништанци су стигли. Сви орни за навијање и помоћ. Поред пуног аутобуса долазили су и аутомобилима, а имали су велики разлог.

Ова утакмица је нешто што ће се памтити. Добијена 3:0, али не тако (на изглед) лако. Први сет смо добили 25:22. Борба је била тешка исто као и у другом сету. Сад је требало стиснути зубе и показати право лице. Опет добијамо 25:14. Опште славље у хали. Сви су срећни. Чак је пала и која суза радосница. И треба, заслужили су!!!

Све на путу до хотела, стављено је до знања целом Шапцу ко је шампион. Иако смо били други на табели били смо и јесмо шампиони. Са балкона хотела орила се победничка песма: "Изађите на терасу, поздравите српску расу. Изађите на балконе, поздравите шампионе!"

Ипак речи нису довољне да би се описао широк спектар различитих осећања која су нескривено истицала из свих, нас срећних, Баваништанаца. Још једном да поновим да је ово тешко описати речима, али је зато отац два друголигаша, Рајковић Стеван, све ово забележио својом камером и заувек сачувао овај несвакидашњи успех баваништанске одбојке од заборава.

Шта ви мислите, шта стоји иза оваквог успеха? Овакав успех почива на темељу и три стуба носача.

Темељ: то је оно што су у прошлости постигли Баваништански одбојкаши. То је 32 године постојања одбојке у Баваништу.

То су многе утакмице, победе, порази, успеси и падови. Све успешне каријере играча који су одлазили из наших клубова и доприноси оних који су се у клуб вратили.

Први стуб: играчи. Играчи су као и све младо. Пун сазнања, спортског духа, и пре свега љубави према овом спортом, жеље и снаге да иду напред, спремни да напорно тренирају, раде и савладају све препреке на свом путу.

Други стуб: тренер. Тренер је онај који се бави спортском игром и младим људима. И за једно и за друго треба пуно знања и љубави. Треба да зна да научи младог и неискусног да игра, а талентованог да усмери како би квалитетно и у потпуности искористио своје знање и умеће. Такође и способност да све заједно сагледа, прорачуна и омогући им да се боре за победу је још један тежак задатак који тренер и вођа овакве екипе има пред собом.

Трећи стуб: чланови управе. Њима је задатак да омогуће активности играча и тренера, да их ускладе и усмере ка бољим резултатима. Они морају да брину о свему: превозу, сали, опреми, лоптама, садашњости и будућности одбојке у нашем месту.

Да би се овакви успеси наставили треба однеговати још играча, тренери требају да стичу нова знања, а управи да прилазе нови људи који познају дух баваништанске одбојке и који желе да својим доприносом постану део грађевине.

Овакав успех наших одбојкаша крунише непрестано постојање ове лепе игре у Баваништу, а играчима, тренеру и управи, даје разлоге за нове и веће подвиге.

А ми, навијачи, ћемо вам помоћи због тога што сте ви нама приближили одбојку, успех и спорт и учинили да будемо поносни. Вратићемо вам истом

мером бодрићемо вас увек и свуда, надамо се, овога пута у нашем месту.

У суботу 15.06. одржана је прослава одбојкаша поводом уласка у II А лигу.

На споменику су представљене све наше екипе, од најмлађих петлића, преко пионира, јуниора до кадета. Прочитана су имена свих играча и тренера, а на крају је представљен I тим, где је сваки играч рекао по нешто о себи. Уздигли су своје име, подигли свој тим и пребацили га преко мреже на прво место лиге Север.

Од наредне сезоне, наши првотимци ће се такмичити у другој А лиги. Незапамћен успех за Одбојкашки клуб, а тиме и за Баваниште.

Јунаци тима су:

Ђорђевић Синиша рођен '86. године, ученик је првог разреда гимназије, а у тиму игра на месту средњег блокера.

Ђургуз Живан - Зоки је рођен '85. године. Ученик је машинске школе. Игра на месту примача сервиса.

Станковић Ненад рођен '85. године. Ученик је машинске школе, а игра на месту коректора.

Владисављевић Зоран рођен је '84. године. Ученик је машинске школе. Важи за најснажнијег играча у екипи.

Рајковић Саша рођен је '84. године. Ученик је електротехничке школе, а у тиму игра на месту техничара. На одбојкашком кампу прошле године, на Гочу, селектор сениорске репрезентације, Зоран Гајић је за Сашу рекао да је изузетно талентован млади играч и да су његове предиспозиције велике.

Бугарски Милан рођен '85. године. Ученик је гимназије у Панчеву, игра на месту примача сервиса. Милан је најбољи ученик у тиму.

Векић Ненад рођен '83. године матурант је средње ветеринарске школе у Панчеву, игра на месту средњег блокера. У првенству је био незамењив, а квалификације у Шабцу је пропустио због повреде.

Сапунџин Милош рођен '83. године. Матурант је електротехничке школе. Игра на месту примача сервиса, а у овој сезони је био играч са највећим учинком за нашу екипу.

Николић Петар Пеца рођен '82. године. По струци је електротехничар. Пеца је либеро наше екипе и командант читаве одбране. Најбољи је и најпотраженији играч екипе.

Банчов Данијел рођен је '81. године. Електротехничар по обарзовању. Игра на месту средњег блокера. Живи у Скореновцу. Данијел је јунак квалификационог турнира, јер је поред неугодне болести смогао снаге да одигра три везане утакмице у Шабцу.

Рајковић Срђан рођен '81. године. Студент је Економског Факултета а у тиму је техничар или популарније "мозак" екипе. На одлучујућој утакмици против Врања у Шапцу, Срђан је прославио свој 21. рођендан и одиграо вероватно најбољу утакмицу у својој досадашњој каријери.

Петковић Срђан рођен '86. године. Ученик је машинске школе. Либеро је у екипи. Брз и окретан, и на занату је не замениљив код Пеце.

Милић Далибор рођен '80. године. Машински техничар. Управо је стигао из војске и његов допринос је једнако значајан за овај резултат.

Радојковић Милош из Смедерева рођен '79. године. Студент је природно математичког факултета. Милош нам је био појачање у другом делу сезоне и дао значајан допринос у резултатима које су ови играчи остварили у предходној сезони.

Протић Ненад рођен је '80. године. Студент је рударско - геолошког факултета. Протић је капитен екипе. Игра на месту средњег блокера или коректора у зависности од потребе екипе.

Трениер Александар Владисављевић поникао у нашем клубу, као играч је провео пет година у Црвеној Звезди, шест у Смедереву и годину

дана као тренер када је и почео да се бави тренерским послом. Од пре три године тренира наше првотимце.

Затим су одбојкаши са својим гостима у трпезарији основне школе прославили свој успех. У лепом расположењу, славље је потрајало до касно у ноћ. Надамо се да ће оваквих вечери бити и више.

Хвала вам што сте ово равно, вијугаво село подигли тако високо.

А.В.

Наши одбојкаши славе улазак у II лигу

ФРАЗЕОЛОГИЈА КРОКОДИЛСКЕ СУЗЕ

За човека који се претвара да је ојађен и ожалостан због нечије несреће, а у ствари се потајно томе радује, који јавно оплакује жртву властитога насиља или сплетке, каже се да лије (или рони) "крокодилске сузе". Крокодилске сузе су, дакле израз који значи крајње лицемерје, он означава лажно сведочење, лажно изражавање жалости и слично. Ево једног карактеристичног примера из Матешићевог фразеолошког речника: "Моје узбуђење код мојега посмртног слова над отвореним гробом трагично и нагло преминулог професора печара..." Кујунџић проглашава за "крокодилске сузе"

Не веруј, значи човеку да је био искрен, да је покојника стварно жалио, иако је лепо и дирљиво говорио на његовој сахрани!?

Лажно саосећање, исказано фразеом крокодилске сузе, сусрећемо и у овом примеру исписаним на пожутелим страницама једног листа: "Наша пливачица Атина Бојаџи вратила се из Каира, где је освојила друго место на Међународном такмичењу. Пре одласка највише се бојала крокодила, јер је морала осам часова да плива у Нилу.

- Разочарала сам се - рекла нам је јуче - нисам видела ни једног крокодила. Међутим, ова „крокодилска атмосфера“, ипак није мимоишла Атину Бојаџи. Када се по повратку пожалила на своје нерешиве материјалне проблеме око учешћа на Међународним такмичењима, у Пливачком Савезу су пролили

„крокодилске сузе“.

Оваквих примера могло би се навести доста, јер људи често уместо стварног сажаљења и помоћи људима који су у невољи, бездушно и претворно лију „крокодилске сузе“.

То је, међутим, друга тема за друге прилике. Ми ћемо се овде позабавити самим тим изразом и објаснити како је и зашто настао.

Крокодил је страшна звер, крволочна и бездушна, па је чудно да може уопште да плаче, а камоли да некога жали, макар и уз претаварање. Како су, онда, лажне сузе управо повезане са крокодилом? Разлог за то има. Крокодил заиста по некад плаче, али не од туге и жалости, већ зато што су му сузне и пљувачне жлезде у тесној вези, па кад прождире жртву, рефлексно сузи, пушта крупне сузе.

Народи који живе у крајевима у којима има крокодила, запазили су ту појаву, па су почели веровати да крокодил стварно оплакује своју жртву. Отуда, онда, и израз „крокодилске сузе“ „лажне сузе“, „лажно сажаљење“.

Поред крокодилских суза постоји и израз крокодилски смех са значењем: „лажан, неискрен смех“. У речнику Матице српске забележен је пример:

„Чим остадосмо сами, она прсну у свој крокодилски смех...“ Лако је објаснити како је настао овај израз. Пошто су крокодилске сузе „лажне сузе“, придев крокодилски добио је значење „лажан“, па је так, онда, и лажан осмех постао крокодилски осмех.

Приредила Јелена Србошњак из књиже
„Зашто се каже“ Милана Шийке

Пушење или здравље, одлучите сами!

Пушење је ружна навика уживања дувана. Дуван је једногодишња биљка чији лист садржи алкалоид-никотин, чија је чиста количина у две цигарете довољна да проузрокује смрт. Међутим, никотин сагорева при пушењу па није смртоносан, али зато ствара зависност и у великој мери нарушава здравље. Дуван садржи 84 хемијска једињења од којих је 30 отровно, а 5 делује канцерогено. Да ли знате икога ко је зарад здравља, а да се већ није разболео, сставио цигарете? Чињенице су да пушачи чешће престају да пуше онда када схвате да су постали робови навике.

Статистика говори да пушење убија више људи од саобраћајних несрећа, сиде, кокаина и хероина. Она је узрок више врста рака, најчешће рака плућа. Такође, изазива срчана обољења, а ствара и савршену подлогу за развој бронхитиса и сличних болести. У просеку, пушачи живе седам година краће од непушача, а узрок сваке треће смрти у нашој земљи је управо пушење.

Код дугогодишње употребе дувана, хипертензија (повишени крвни притисак), артериосклероза, коронарна болест, хронични кашаљ, рак плућа, језика, мокраћних путева, желуца, инфаркт срца, су само неке од болести које се јављају. Осим њих постоји нешто што свако од нас може да види и што, сложићете се, нимало не изгледа лепо...Превремене боре на лицу, жути зуби, карактеристичан непријатан задах из уста...

Прекомерна употреба доводи до вртоглавице, дрхтавице, болова у грудима и повраћања.

Оно што посебно забрињава јесте да пушачи не уништавају само свој организам, већ и организме људи који су у њиховом окружењу. Пасивни пушачи, они који су у просторији у којој се пуши, изложени су високом ризику обољења: прехладе, инфекције ушију, астма. Ризик је знатно увећан када су деца у питању.

Када удишу дим цигарете у затвореном простору, било код куће или на јавном месту, непушачи против своје воље уносе преко 4.000 хемијских супстанци међу којима су и отрови:

Трудноћа и пушење? Ово никако не би смело да иде једно са другим. Када дуван тако штетно делује на наш организам, замислите само како он делује на плод који је тек на почетку свог развоја?! Пушење утиче на плодност, повећава ризик од компликација за време трудноће какве су прерани порођај и мала телесна тежина детета.

И упркос свим упозорењима о негативним последицама пушења у трудноћи, четвртина трудница ипак пуши!

Супстанца у цигаретама која ствара зависност - никотин, није толико јака дрога када говоримо о физичкој зависности, али психичка зависност до које долази буквалон је погубна.

Како престати са пушењем? Престати пре него што здравље неповратно изгубите? Нема магичних начина одвикавања, али има

делотворних. Најпре треба рашчистити са самим собом, запитати се колико штете, а колико "доброг" доноси, тј. да ли уопште постоје добре стране употребе дувана. Урадите то плански, будући да Вам чињенице, или статистички подаци који говоре против пушења, упркос својој уверљивости, не могу помоћи.

И на крају кожда не би било лоше да баш ових дана поново размислите о оној чувеној реченици - ПУШЕЊЕ ИЛИ ЗДРАВЉЕ - ... Одлучите сами!

И.Р.

Прилоз психолога

ОДЛАЗАК ДЕТЕТА У БОЛНИЦУ

Одлазак у болницу, боравак и лечење, представља за већину деце изузетно непријатан догађај у животу, повезан са интензивним доживљавањем страха, осећањем изгубљености и беспомоћности. Продужено, понекад и насилном одвајање од родитеља и породичне средине, губљење емотивне блискости и сигурности ксју је дете у породици имало, непозната средина и често непријатна искуства везана за медицинске захвате, представља за дете сувише велико оптерећење које оно у оквиру свог искуства и расположивих психолошких потенцијала није способно успешно да реши. По правилу, већина деце реагује општим назадовањем (регресијом) на афективном, интелектуалном и адаптивном плану и формира се синдром хоспитализма.

Одвајање од родитеља најтеже погађа децу од 4 године, јер је у том периоду дете у великој мери зависно од родитеља. Поред зависности у погледу неге и исхране, родитељи су главни извор љубави и сигурности - два најбитнија услова за несметан и правилан развој дечје личности. Дете све своје жеље усмерава ка родитељима, а родитељи су ти који задовољавају потребе детета, својим присуством дају сигурност, они су

за дете свемогући, оно их жели поред себе и само за себе.

По пријему у болницу и одвајању од родитеља, дете бурно реагује, плаче, зове родитеље, одупире се било каквом контакту са околином, јављају се изливи беса и агресије, покушава да побегне и тешко да било какав контакт и прихватање од стране особља може да помогне.

После овог периода, код већине деце наступа период навикавања на средину, одсутност родитеља и нове услове живота. Иако не показују отворен и драматичан протест она су и даље незаинтересована за средину, преовлађује стање депресије, повремено се укључују у разговоре и активности, а највећи део енергије се троши на очекивања посете родитеља и размишљања о спласку кући. Обично у тој фази долази и до отпуштања детета из болнице, тако да проблеми настају спонтано под утицајем породичне средине.

Школско дете подноси боравак у болници далеко лакше. Проблеми који се сада јављају су углавном везани за болест, могуће интервенције, страх од дужег остајања и одвајања од средине, ограничавања и промену досадашњих навика. Адаптирано и емотивно зрело дете далеко лакше подноси и прилагођава се новом режиму живота без тежих реакција прихвата промене које болничка средина намеће.

Да би се избегле и спречиле све последице које доноси одвајање детета и болничко лечење на емотивном плану, потребно је систематски припремити дете. Пре одласка детету треба рећи да ће отићи у болницу, да ће остати тамо и да ће га родитељи редовно посећивати. Дете не смемо плашити болницом, лекарима, инјекцијама, као што не би требало, обећавати му брзи излазак из болнице.

Већи је проблем са млађом децом, до три године, која нису у стању да схвате разлоге одвајања и смештања у болницу. Увек кад је то могуће инсистира се на смештању детета заједно са мајком.

*НИКОЛА АТАНАЦКОВИЋ, Психолог
Специјалиста развојне психологије и
психопатологије*

Прилог педагога

МАЈКА КАО ВАСПИТАЧ

Улога мајке је веома значајна у психичком развоју детета. Девојчици је мајка узор у понашању, пример како се треба опходити у животу, у браку и у односу према мушкарцима. Отуда женско дете поистовећујући се са мајком преузима њене особине, животне ставове, укусе, навике и слично. Што више девојчица цени и воли своју мајку, то ће се више поистовећивати са њеном личношћу, и, насупрот томе, уколико нема поверења у мајку и не воли је, показиваће у одређеним животним подручјима чак супротне особине од оних које је учавала код своје мајке.

Правилном психосексуалном развоју кћерке мајка ће допринети једино показујући: праву родитељску љубав, спремност за ангажовање око правилног васпитања и спремност да брак одржи успешним.

Исто тако, мајка утиче на синово психосексуално сазревање као и на ћеркино. Правом мајчином љубављу, правилним васпитањем и коректним понашањем према мужу мајка ће помоћи сину да се формира у психички зрелог мушкарца. Другим речима, дечак који је стекао поверење у своју мајку показиваће га и према женама које ће га интересовати. Искрена дечакова љубав према мајци, помоћи ће касније зрело младићу да искрено воли девојку.

Приредила Нада Сајунија, педагог

Аеробик и теретана

Шта значи спорт? Много!

Недавно сам то увидела. Никада се нисам бавила спортом, штавише била сам пуна негативних осећања према њему. Али недавно сам схватила да уз мало труда и рада не мора да буде тако.

Сада имам прелепо мишљење о спорту. Не само кад је реч о праћењу, гледању и навијању него и бављењу спортом. За промену мог мишљења "криви" су Слоба и Столе. Кренувши на аеробик (а касније и у теретану) схватила сам колико физичка активност доприноси и утиче на наш спољашњи изглед, а такође и на психу. Она јача организам, регулише метаболизам, чини да се осећате здраво и лепршаво.

Све су то разлози због којих свако треба да се бави спортом. И не постоје оправдања! Може много да се добије, а ништа да се изгуби (осим сувишних килограма).

Сваки почетак је тежак па је тако било и са овим, али упорношћу се постижу резултати. Уз помоћ редовног вежбања, 3 пута недељно по сат времена, стиче се кондиција, организам постаје издржљивији, а осећај лепши.

„Обожавам да долазим на аеробик јер једино тако избацити сву сувишну негативну енергију и кући се вратим потпуно весела, са осмехом на лицу" - речи су једне од девојака које су одлучиле да се више не сакривају иза широких мајица и дугих панталона.

У ствари, тек кад кренеш схватиш да не можеш без тога. Не само да радимо пуном паром, како би се резултати приметили, већ и слушамо добру музику, причамо, дружимо се... Дођите, погледајте како то изгледа уживо. Пробајте! Можда вам се свиђа па одлучите да нам се придружите.

Пронађите своју спољашњу и унутрашњу лепоту. Немојте себе заваравати разним оправдањима за небављење спортом, недостатком времена... Јер, као што је Сенека рекао у I веку, време је најдрагоценије добро које поседујемо. Зато га искористите паметно. Учините нешто за себе -БАВИТЕ СЕ СПОРТОМ!

ЉУБОМИР БОШКОВ
БАВАНИШТЕ

ИЗ ЗБИРКЕ БР. _____

А.В.

- ОПШТИНСКО ВАТРОГАСНО ТАКМИЧЕЊЕ -

ДВД БАВАНИШТЕ ОСВОЈИЛО ТРИ ПЕХАРА

Пред само закључење овог броја стигла нам је и једна лепа вест. Ради се о још једном успеху наших младих ватрогасних екипа на Општинским такмичењима. Овога пута, веровали или не, тај успех је троструки. Наше екипе вратиле су се са Општинског ватрогасног такмичења са чак три пехара! Такмичење је одржано у Мраморку 30. јуна 2002. године.

Старија пионирска екипа освојила је друго, а млађа пионирска екипа прво место. Да успех буде већи говори и пехар, који већ краси витрине ДВД-а Баваниште, који су за освојено прво место добиле наше најмлађе пионирке. То је први пут, од када је Друштво основано, да је формирана женска такмичарска екипа, а како видимо показала се максимално.

Наш ДВД је већ почео да ниже успех за успехом и враћа углед који је некада имао. Надамо се да ће тако и наставити а такође да ни подршка овом Друштву неће изостати.

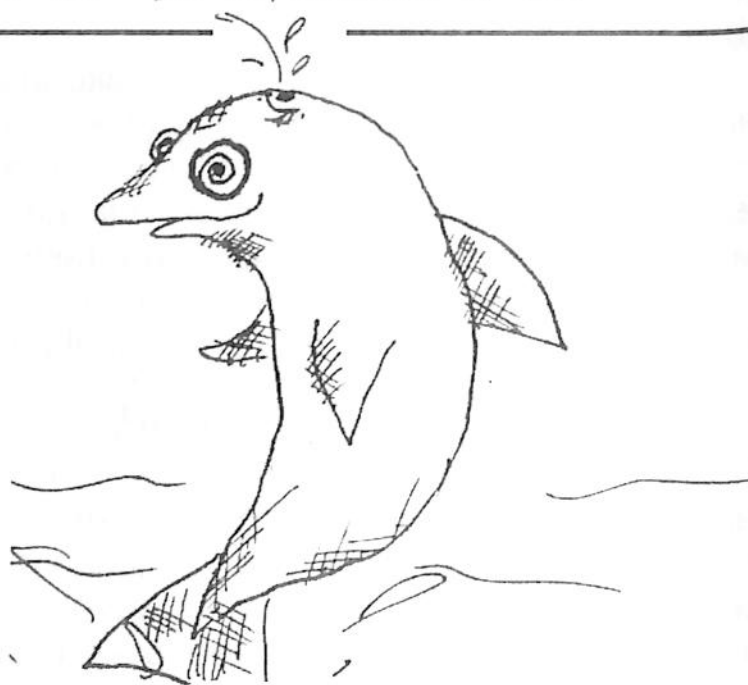
Ду.Н.

ДЕЧИЈА СТРАНА

БИСЕРИ ИЗ КОНТРОЛНОГ ЗАДАТКА ИЗ ФИЗИКЕ

- Ултразвук исцрпљује дelfини и слеји мишеви.
- Свакодневно слушамо како људи ђевају, ђице ђоворе...
- Ултразвук исцрпљује фоке.
- Бука деформише уво.
- Сејемо грвеће шј. ђодигемо ђланђаже грвећа око школе да би се зашђиђили од буке.
- Сунце се загрева зрачењем.
- Тела се ђоје ђри ђриђиску.

Из контролних задатака седмих разреда о звуку и ултразвуку.

НАШИ МАТУРАНТИ

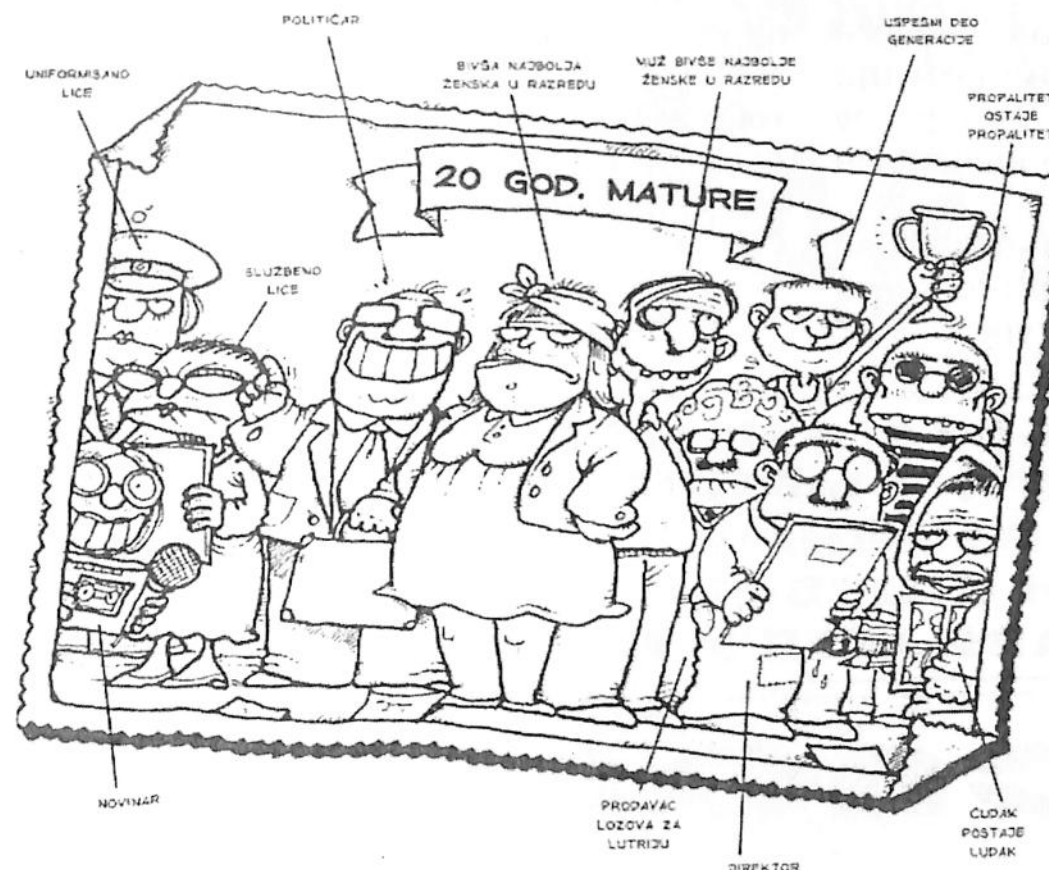
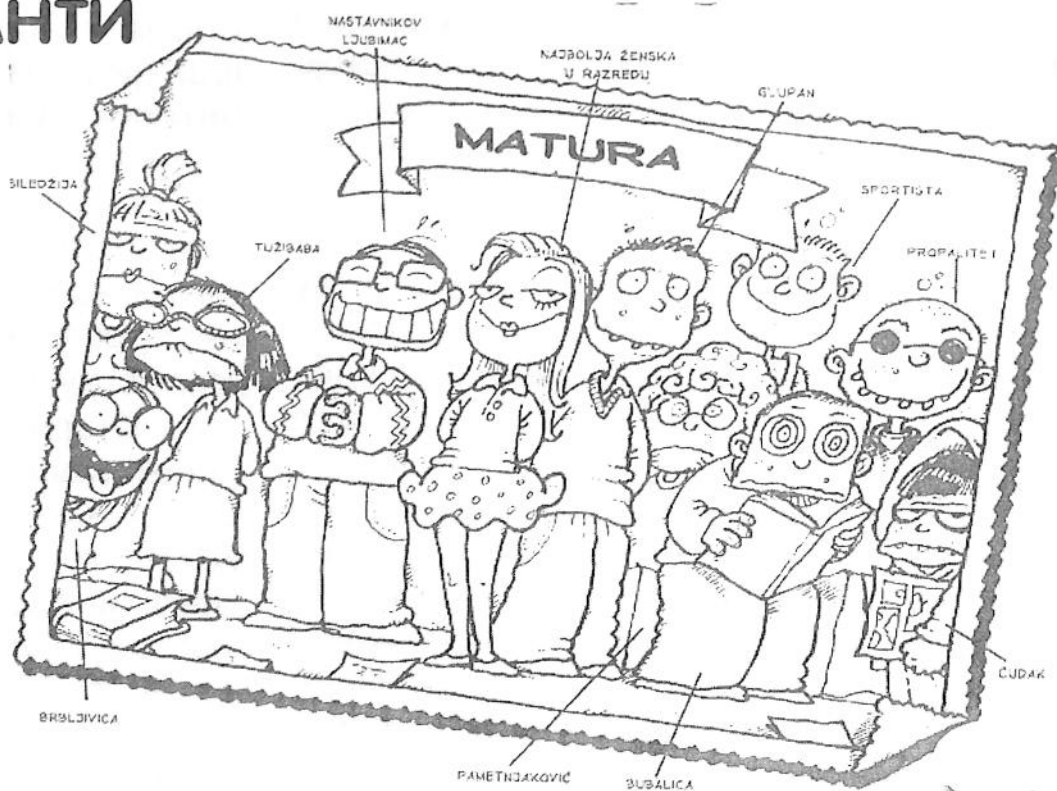
Наши матуранти су прославили завршетак Основне школе 03. јуна, а 17 и 18. полагали квалификационе испите за упис у Средњу школу. За наш лист су нам рекли како су ова два значајна догађаја доживели:

- Како сте се провели на матурској вечери?
- Супер! Музика је била народна, једино певачица није знала песме које су матуранти наручивали.

- Волели бисмо да се понови!

- Матурско вече је било феноменално, иако је торта била лоша!
- Криво ми је што камерман није снимио до краја матурско вече, када су сви плакали што се опраштају.
- Све је било одлично, ма супер!

- Да ли је било тешко на пријемном испиту?
- Није! Сви су имали трему!

- Одлично!
Математику сам урадио за један сат и освојио 11,5 поена, а српски за пола сата и имам 1 бод.

- Пријемни испит је био лак!

- Што се тиче пријемног испита, за математику су сви били уплашени, а за српски су се сви смејали!

- Пријемни испит није био страхан и сви су били срећни што смо полагали у нашој школи!

„преузете илустрације из књиге „ШКОЛА“ Јасминке Пејровић)

приредила Тамара Маринковић

МУЗИЧКИ ТОБОГАН

„Музички тобоган“ ученика шестих разреда одржан је 17. маја.

У жирију су биле Савин Радмила-професор, Антић Јасмина-учитељ и Сапунџија Нада-педагог школе.

Најсмешнији су били ученици VI-1 разреда изводећи одломак из дечије серије „Телетабиси“. Најмање поена у игри „Ко зна-зна“ освојили су ученици VI-3 разреда. Они, такође нису били успешни ни у препознавању композиције.

Валцер су најлепше одиграли ученици VI-2 разреда: Маринковић Андријана и Стојанов Милан. У игри „Млади песници“ истакао се ученик VI-1 разреда Јованов Јован, написавши најлепшу песму на тему „Другарство“.

Током такмичења послушали смо рецитал ученика и ритмички наступ девојчица других разреда које су припремиле учитељице: Кошарић Драгана и Радуловић Зорица.

Победили су ученици VI-1 разреда. Најбољи су награђени, а сви учесници су после такмичења отишли на игранку у Дом културе.

Надметањем седмих разреда 31. маја завршено је такмичење за ову годину. Жири је био у саставу: Сапунџија Нада-педагог школе, Савин Радмила-професор, и Атанацковић Горан-учитељ.

Највише су нас насмејале ученице VII-2 разреда приказавши одломак из популарне дечије емисије „Метла без дршке“.

Милена Бугарски је показала свој таленат нацртавши виолину и тиме освојила максималних 15 поена.

Било је пријатно слушати Весну Томић из VII-1 разреда када је певала хит Гоце Тржан „Ни на земљи, ни на небу“.

На тему „Љубав“, најлепшу песму је написала Мирјана Филипов, ученица VII-3

разреда.

Саслушали смо рецитал ученика III-3 разреда који је припремила учитељица Обрадовић Соња. Ученици су рецитовали песму Ђорђа Балашевића „Ал' се некад добро јело“.

Победило је VII-1 одељење. Сви ученици су награђени, а затим вече провели у дискотеци Дома културе.

Било је дружења, радости, смеха, па и „суза и адосница“. Сви смо се лепо забавили. Недостајаће нам „Музички тобоган“, а надамо се да ћемо се опет дружити и игравати и наредне, као што смо то чинили ове школске године.

М.А. Т.М.

**СУБОТА И НЕДЕЉА
ЛЕТЊА ЛИГА У МАЛОМ ФУДБАЛУ
БАВАНИШТЕ 2002.
- ТЕРЕН ОШ "БОРА РАДИЋ"
ДОЋИТЕ ДА НАВИЈАТЕ И ДА СЕ ЗАБАВИТЕ**

СПОРТ

У последњих месец дана фудбалери БСК-а одиграли су 7 утакмица, од којих су 2 биле у оквиру вандредних кола, а осталих 5 у редовним колима. Четири пута су играли на домаћем терену, а 3 пута су гостовали. Резултати са свих седам сусрета:

ЉУБОМИР БОШКОВ
БАВАНИШТЕ
ИЗ ЗБИРКЕ БР. _____

15.05.2002. БСК- Раднички 5:0
19.05.2002. Спартак БСК 1:4
26.05.2002. БСК- Млади задругар 5:3
02.06.2002. Младост (Војловица)- БСК 3:1
05.06.2002. БСК- Долина 7:0
09.06.2002. Полет- БСК 2:0
16.06.2002. БСК- Слога (Планиште) 5:3

БСК је тренутно други на табели са 66 бодова, дакле са бодом мање од Слоге из Банатског Новог Села. У последњем колу Прве лиге јужног Баната БСК гостује у Гребенцу, а Слога у Падини. БСК има веће шансе да освоји три бода или бар бод (у случају да Слога остане без бодова) и тако избије, поново, на прво место. Обе екипе играју у гостима па ће завршница и те како бити занимљива.

Да.Н.

Оснивач гласил: "Дом културе Баваниште", трг Зорана Ђурђева 4, ВД директор Стокић Јовица, главни и одговорни уредник Владисављевић Ђура, редакција: Стојков Александра, Виријевић Александра, Јованов Наташа, Срботњак Јелена, Радуловић Ивана, Ненадов Данијела, Анђелков Милица, илустратор: Бугарски Милена, технички уредник: Никашиновић Душан, редактор и лектор: Јованов Наташа, жиро рачун: 46010-603-4-2902 СПП Ковин, тел/фах: 013/752-244, редакција прима пошту на адресу "Баваништански добошар", трг Зорана Ђурђева 4, 26222 Баваниште, е-маил dkulture@ptt.yu, рукописи се не враћају. У припремању овог броја помогли су момци из "Галерије": Бели, Бата-Бане, Пезенко и Сале. Тираж 300 примерака.

БАВАНИШТАНСКИ ДОБОШАР

Новогодишњи број

ДЕЦЕМБАР 2002.

ЦЕНА: 10 ДИЊО

ЉУБОМИР БОШКОВ
БАВАНИШТЕ
ИЗ ЗБИРКЕ БР. _____

Срећну нову 2003.

жели вам ваши
-Добошар-

